

John Howard Wilson, bijnaam Jack, werd op 22 juni 1925 geboren op een boerderij in het dorpje Benalto in centraal Alberta, halverwege de steden Edmonton en Calgary. Zijn vader, Andrew Wilson (1897-1967), werd geboren in Schotland en was in 1910 met zijn ouders naar Canada geëmigreerd. Zijn moeder, Edith Ellen Whitworth (1901-1992), werd in Engeland geboren; zij emigreerde in 1919. Zijn ouders trouwden in 1920 in Calgary en kregen vier kinderen: Donald Andrew, Rita Florence, John Howard en Jean Louise.

Het lijkt erop dat het gezin Wilson in de jaren twintig meerdere keren is verhuisd. Toen John in dienst trad bij het leger, gaf hij Benalto, ten westen van Red Deer, op als zijn geboorteplaats. In 1945 noemde zijn vader Donald, ten oosten van Red Deer, als Johns geboorteplaats. In de volkstelling van 1926 staat Calgary vermeld als hun woonplaats, maar in die van 1931 wordt het district Red Deer genoemd. Uiteindelijk vestigde het gezin zich definitief in Calgary; Johns vader was toen geen boer meer, maar arbeider.

John ging naar de King Edward School in Calgary, op ongeveer een kilometer van huis; hij verliet de school op 16-jarige leeftijd, nadat hij het achtste leerjaar had afgerond. Daarna werkte hij als winkelbediende: een jaar bij de MacMillan drug store en elf maanden bij het warenhuis T. Eaton Co. in Calgary.

De vestiging van T. Eaton Co. in Calgary.

Foto: Calgary Photo Supply Co (1942).

Op 7 december 1943 meldde John zich in Calgary als vrijwilliger aan bij het Canadese leger. Uit een medisch onderzoek bleek dat hij lichte aambeien had; verder was hij gezond en geschikt voor dienst *overseas*. Op dat moment was zijn broer Donald al in Europa gestationeerd bij een *Mobile Laundry & Bath Unit* van het Royal Canadian Ordnance Corps — hij zou de oorlog overleven.

In de eerst twee maanden van 1944 volgde John een basistraining in Orillia, Ontario. Daarna werd hij overgeplaatst naar Camp Borden, Ontario, waar hij een opleiding volgde bij het Pantserkorps — het Canadian Armoured Corps (CAC). Daar haalde hij ook een diploma als *Driver i/c Class III Wheeled*.

Op 3 augustus 1944 vertrok John per boot naar Engeland, waar hij een week later arriveerde. Hij werd eerst ingedeeld bij 2CACRU, een versterkingseenheid van het Armoured Corps, maar op 2 september werd overgeplaatst naar het regiment Rocky Mountain Rangers, waar hij een infanterie-conversietraining van 21 dagen volgde. Overplaatsing van soldaten naar de infanterie gebeurde in de tweede helft van 1944 op grote schaal. In de periode na D-Day op 6 juni leed de infanterie onverwacht zware verliezen en was het niet langer mogelijk de gelederen aan te vullen met de beschikbare versterkingseenheden.

Op 16 oktober vertrok John naar het vasteland van Europa. Op 27 oktober arriveerde hij bij zijn eenheid, het *Royal Regiment of Canada*, onderdeel van de 2e Canadese Infanteriedivisie. De 2e Infanteriedivisie vocht op Zuid-Beveland tijdens de Slag om de Schelde — het offensief om de oevers van de Schelde op de Duitsers te veroveren, zodat de haven van Antwerpen gebruikt kon worden om het leger te bevoorraden. Op 27 oktober waren de Royals een paar dagen naar de achterhoede teruggetrokken, waar ze konden uitrusten en versterkingen konden integreren.

Het laatste gevecht van de Royals in de Slag om de Schelde was de verovering op 31 oktober van de toegang tot de Sloedam — de verbinding tussen Zuid-Beveland en Walcheren. De Slag om de Schelde eindigde op 8 november.

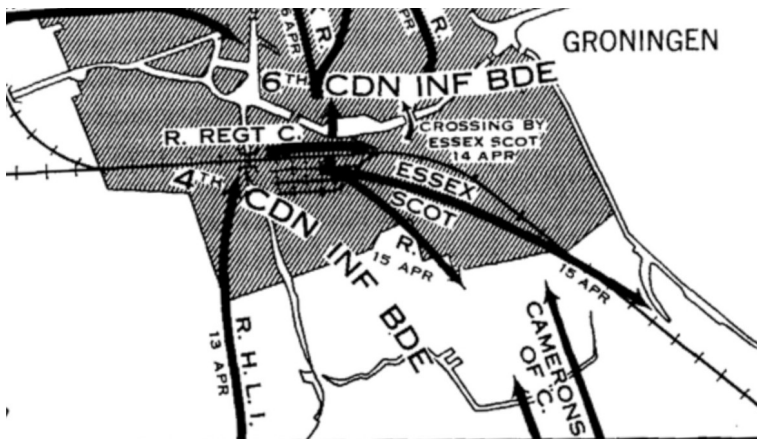
Van november 1944 tot januari 1945 werd de 2e Infanteriedivisie ingezet bij Nijmegen. Daar was na operatie Market Garden een statisch front ontstaan met een uitstulping in Duits gebied, de *Nijmegen salient*.

In februari 1945 begon het Rijnlandoffensief om de westoever van de Rijn ten noorden van het Ruhrgebied te veroveren op de Duitsers. Op 17 februari werden de Royals voor het eerst ingezet. De geallieerde troepen leden zware verliezen bij het offensief. Voor de Royals was 3 maart een van de zwaarste dagen. Op die dag raakte in het noordwestelijk deel van het Hochwald één officier gewond en hadden de *other ranks* — soldaten en onderofficieren — 42 slachtoffers: 12 doden, 29 gewonden en één vermiste soldaat. Nadat Xanten op 11 maart veroverd was, werd de 2e Infanteriedivisie teruggetrokken naar het Reichswald bij Kleef. Er volgde een rustperiode tot de oversteek van de Rijn gemaakt kon worden.

John was niet gedurende de gehele periode van het Rijnlandoffensief actief. Op 6 maart staat hij op de lijst van zieken en gewonden. Twee dagen later werd hij opgenomen in het No. 8 Canadian General Hospital in Antwerpen en de dag daarna in het 96th British General Hospital in Doornik, België. Hij werd daar behandeld voor aambeien, het euvel waarvan hij al bij zijn medisch onderzoek in 1943 last had. Op 15 maart werd hij ontslagen uit het ziekenhuis en op 30

maart voegt hij zich weer bij de Royals, precies op tijd voor de oversteek van de Rijn en de opmars naar Noord-Nederland.

Op 13 april 1945, nadat Assen was bevrijd, rukte de 2e Infanteriedivisie op naar Groningen. De voorste troepen bestonden uit een colonne tanks van de *Fort Garry Horse*, gevolgd door 'Kangaroos' — tanks zonder geschutskoepel — met soldaten van de Royal Hamilton Light Infantry, de *Rileys*. Bij de stadsgrens kwamen ze onder vuur te liggen van *Flak*-luchtafweergeschut en machinegeweren. Dit was het begin van de Slag om Groningen, die tot 16 april zou duren.

Aanval van de 2e Canadese Infanteriedivisie op het zuiden van Groningen.

Bron: C.P. Stacey, The Victory Campaign (1960).

De Rileys slaagden erin het verzet in het Stadspark en rond de Paterswoldseweg ten zuiden van de Parkweg te breken. Ze probeerden ook tevergeefs de strategisch belangrijke Parkbrug over het Noord-Willemskanaal te veroveren.

Op 14 april werd de gehele 4e Infanteriebrigade ingezet in het zuidwesten van Groningen. De Rileys vochten aan de noordkant van de Paterswoldseweg. Twee compagnieën van de Royals wisten tussen vier uur en half vijf 's morgens met boten de overkant van het kanaal ten zuiden van de Parkbrug te bereiken en zo een tweede front te openen. Om zeven uur hadden ze de Parkbrug onder controle.

De rest van de dag waren de Royals bezig met het zuiveren van gebied ten oosten van het Noord-Willemskanaal en ten zuiden van het Verbindingskanaal en de vlak daarbij gelegen spoorlijn. Aan het eind van de ochtend werd het Essex Scottish Regiment ingezet om de Royals te ondersteunen.

De Canadezen leverden zware huis-aan-huisgevechten om de verdedigers, Duitsers en Nederlandse SS-ers, te verdrijven. De verdedigers hadden zich op de bovenste verdiepingen van de appartementenblokken verschanst. Ook hadden de Canadezen veel last van strategisch geplaatst *Flak*-geschut waarmee de Duitsers vanaf de Hereweg de Parkweg en de Parkbrug onder vuur hielden. Pas toen enkele tanks van de *Fort Garry Horse* het geschut van de Duitsers hadden uitgeschakeld, konden de Canadezen oprukken en hun doel voor die dag bereiken.

Bij de gevechten in Groningen op 14 april sneuvelden acht soldaten van het Royal Regiment of Canada, één van hen was John Wilson.

John werd op 15 april begraven op de Zuiderbegraafplaats in het Asserbos in Assen. In 1946 werd hij herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten, waar hij rust in graf 10.E.07. De inscriptie op zijn grafsteen luidt:

NOT JUST TODAY
BUT EVERY DAY
IN SILENCE WE REMEMBER

Na zijn overlijden kreeg John Howard Wilson de volgende Canadese militaire onderscheidingen: de *1939-1945 Star*, de *France and Germany Star*, de *War Medal 1939-1945* en de *Canadian Volunteer Service Medal with Clasp*.

© 2026 Walter Ravenek